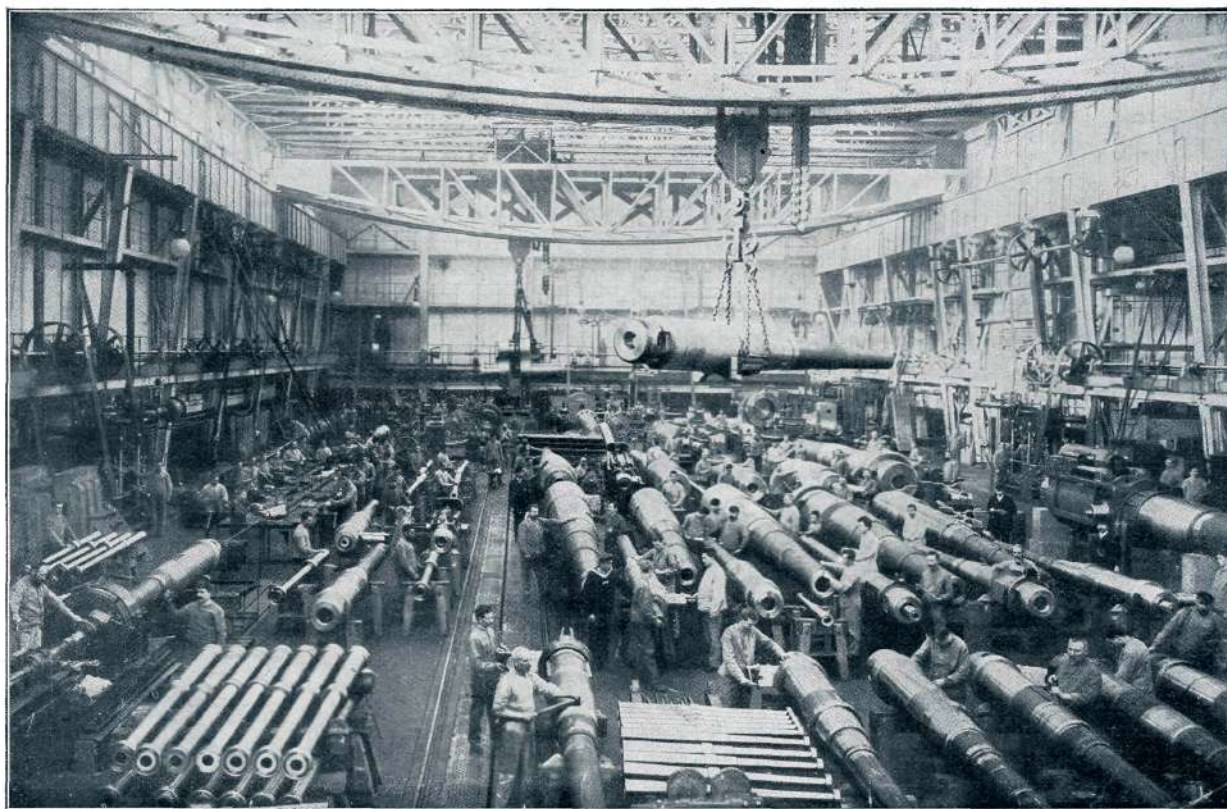

tovariši, a samo malo njih so pozneje videli na Irskem, o drugih ne vedo nič povedati. Karlseвне in njegovi spremljevalci so pa prišli nazaj v Grenlandijo in preživeli skupno z Eirikom Rdečim zimo 1006/1007, poleti 1007 se je pa podal Karlseвне nazaj na Islandijo in ostal tam.

Vse te pravljice nas spominjajo zelo na stara irska poročila o čudeznih plovbah po morju; pravljica o tekačih je vzeta tudi od drugod, ona o Vin-

pravljic pod imenom Vinlandija, ki pa ni uresničila njihovih nad.

Tudi pozneje še so imeli Grenlandci stik z južnimi pokrajinami; leta 1347. so po poročilu islandskih analov zanesli viharji grenlandsko ladjo, namenjeno v Markland, na Islandijo. Grenlandci so dobivali iz Marklandije hlode in les za stavbe, česar doma niso dobili; imajo samo les, ki ga naplavi morje, in pa grmičje brez in vrb.

V KRUPPOVI TVORNICI ZA TOPOVE.

landiji se naslanja na stare orientalske pravljice in pripovedke o srečnih otokih (Insulae Fortunatae), ki so bile v srednjem veku zelo razširjene (prim. pri nas o Indiji itd.). Tudi drugo je precej izmišljeno.¹ Osebe so pa kolikortoliko zgodovinske; ne vemo, kako daleč proti jugu so prišli; mislili so gotovo, da so odkrili deželo, poznano jim iz

¹ Prim. n. pr. knjigo: Kulturpflanzen der Weltwirtschaft, Leipzig 1909. Tam čitamo: Aber der echte Weizen wächst nirgends wild und nirgends wird der Same wilder Weizenarten von Naturvölkern zur Nahrung gesammelt.

„V deželi se skoro gotovo zaraditega niso stalno naselili, ker so bili predpogoji za to le slabi. Tudi so morali računati na vedne boje z domačini, bilo jih je pa le malo. Tudi ladij ni bilo dosti; ono malo število, ki so jih imeli, so uporabili za druga dela in semintja za kako potovanje v Marklandijo v svrhu dobave lesa. Pride k temu še okolnost, da je zveza z Ameriko polagoma ponehala in slednjič ponehala, v isti meri kakor se začjenja propadanje grenlandskih naselbin in njihove zveze preko morja od konca 13. stoletja sem.“ (Dalje.)

